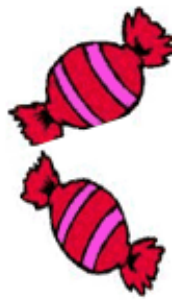

נא לא לקרא בזמן התפלה		
וקריאת התורה		
מוצש"ק	הד"ג	
19:30	18:19	ירושלים
19:32	18:26	תל אביב
19:32	18:35	חיפה

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת פי תבא | כ"א אלול התשע"ב | גליון מספר 46 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברו תובב"א

נקדה אלהלכה

לע"ג טפסר משנה ינון יצחקי ז"ל

"מעשה בעפרון שנגעלם" (חלק ב)

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים. בסקרנות רבה חנינו לשעור בפרשת השבוע שנקטע בשדורון הסכים לספר לנו על העפרון שלו, כשהצלצול נשמע בחלל הכתה. והיום, כשנגנס המורה לפתה, כל העינים הופנו אל דורון בהמתנה דרוכה, לשמע את הספור. ואכן, המורה שזכר את הסכמתו של דורון, פנה אליו ושאל: דורון, המוכן אתה לספר לנו את ספורך? דורון נגש אל שלחן המורה והחל לספר. אתם זוכרים שלמדנו ביום ירושלים על הרבע היהודי? ואיך שמחנו לטיל בסמטאות היפות, ובתפלות שחרית בפתל המערבי? אך לא תמיד זה היה כך. בשנת תש"ח גרו יהודים ברבע היהודי תחת שליטת הירדנים, וכאשר הבריטים עזבו את ארץ ישראל, החלו הערבים להלחם במדינה הצעירה שזה עתה קמה. גם ברבע היהודי, החל הקרב, והערבים צרו על הרבע בנסיון לכבוש אותו ולפגע ביהודים. לאחר מספר ימים של לחמה עקשת נפל הרבע היהודי בידי הערבים, והגברים ובתוכם סבי אליהו ז"ל נלקחו בשבי. כל הגברים הבריאים הועברו למחנה מעצר בירדן, והנשים, הילדים והפצועים הועברו לירושלים שמחוץ לחומות. כשראה סבי שנגפילת הרבע קרבה, החביא בתוך מכנסיו זוג תפלין קטנות ועפרון. וכך פשהו וחבריו נלקחו למחנה המעצר, היה הוא היחיד שהצליח להחביא מעיני האויב את התפלין והעפרון. תשעה חודשים ישבו יהודי הרבע בירדן ממתנים לשחרור. כשהגיעו חדשי אלול ותשרי, לא היו להם סדורים ומחזורים לאמירת הסליחות ולתפלות החג. הוציא סבי את העפרון ממקום מחבאו, והחל לכתב את התפלות והסליחות, ובהגיע חדש אלול היה בידם כתב יד של כל התפלות והסליחות שכתב סבי. לקראת השחרור מהשבי, נדר סבי נדר שאם הוא יצא בשלום מהשבי, את העפרון הוא יתן במתנה לנכדו הבכור, בתנאי שהוא ישתמש בו במקצועות הקדש. ואני כנכד בכור זכיתי בעפרון בבר המצוה שלי. ומאז, שמרתי עליו מכל משמר, ולא השתמשתי בו, אלא אך ורק ללמודי הקדש. ועכשו נעלם העפרון כלא היה. שתיקה גדולה הייתה בפתה. דורון חזר למקומו, והמורה אמר: בפרשת השבוע נאמר: "היום הזה, ה' אלהינו מצות לעשות את החקים האלה ואת המשפטים, ושמרת ועשית אותם, בכל לבבך ובכל נפשך". הקב"ה מצוה אותנו להתחדש ולהתחזק כל יום מחדש בקיום המצוות, כאלו קבלנו אותם עכשו בהר סיני. והחשוב מכל שקיום המצוות בא מאהבה לה' ולעמו. כל אחד צריך להתחזק בעצמו, ולחזק את חבריו וידידיו, וזה על ידי מעשים טובים, ועל ידי תקון של חטאים שחטא האדם. בזכות מסירות הנפש של סבא אליהו, זכו כלם לסליחות ותפלות בשבי, ובזכות האחדות שהייתה ביניהם, שבו כלם לביתם בריאים ושלמים. השעור הסתיים ויצאנו להפסקה, כשחזרנו, על שולחנו של דורון היה מונח העפרון כשפתק לידו, ובו נאמר, סליחה, נכשלת, ואני מבקש סליחה. שנה טובה כתיבה וחתומה טובה, חברך האוהב .....

שבת שלום ולהתראות בשבוע הבא בעלון פרשת נצבים, יונתן.

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
ה"ד

הַשְּׂבִילֵי הַפְּרָשָׁה

בתחלת הפרשה מצגות שתי מצוות הנוהגות רק בארץ: הבאת ראשית פרי האדמה לפהו, ומעשר מן היבול הנתן בשנים מסומות ללויים, לגר ליתום ולא למנה. עם סיום למוד חקי התורה, מצנה משה את העם, שפאשר ינגס לארץ, יכתבו את הדברים על אבנים גדולות מסודות, ויבנו מהו מזבח לה! משה מתאר לעם כיצד יתקיים מעמד הברכה והקלה בהר גריזים והר עיבל: מי יעמד בכל צד ומהו הקלות והברכות אותן יאמרו. הפרשה מסתימת בסוכו של משה את המארכעות שעברו על העם: עזרת ה' שקבל העם בכל שלב, והמחייבות של העם לשמור את המצוות.

הַחִיצָה בְּפְרָשָׁה

- ☺ "סלינו על כתפנו הבאנו בכורים". מה המיחד בכך?
- ☺ ממה מביאים בכורים?
- ☺ מה הכנוי לסל בפרשתנו?
- ☺ היכן מזכר סל בתורה?
- ☺ מי תיקן לקרא את פרשת הקלות לפני ראש השנה?

סֹדֵר אֶלְוֵן הַשֶּׁבֶת

מעשה באיש אחד שעבר עברה אחת, ועוד אחת, והתרגל לעשות בכל העולה על רוחו. עברו שנים, והאיש הדרדר מאד. יום אחד אמר: "יהודי אני! לאן הגעתי? לבו התמלא בחרטה, ובמשך ימים רבים היה מדכא ואכול רגשי חרטה, הרבה לבכות, והיה אומר לעצמו: "לאחר שכן חטאתי אין לי דרך תורה". לאחר תקופה ארבה נגש אל הרב ואמר: "כבוד הרב, מצות התורה היא להרג את החוטא. לאחר שכל כן חטאתי. כבוד הרב הרג אותי, מה שתגזר עלי אקבל ברוח". הרב נדהם לרגע, ואמר: "אכו, עוונותיך חמורים, אין בררה אלא לדונך למיתה. אתו כלי מלא עופרת על האש עד שתתן העופרת, ואצק לתוך פיך ובה תכפר. אמר האיש: "הנני מוכן ומזומן". הביא הרב כלי מלא עופרת וחממו עד שנתן כמים. ואמר הרב: "שכב על הארץ". שכב החוטא ללא הסוס על הארץ. המשיך הרב ואמר: "התנדו על חטאתי וחזר בתשובה שלמה בטרם תמות". התנדו האיש בלב נשבר, ופתח פיו מעצמו, בלי שהיה צורך לתפס אותו. הרב צנה למשורתו בסתר להושיט לו כף מלאה דבש. לקח הרב את כף הדבש בידו ויצק לתוך פי האיש, וקרא בקול: "וסר עונך וחטאתך תכפר!" נבהל האיש וצעק: "מה זה, איפה העופרת?" אמר לו הרב: "אין הקב"ה חפץ במות המת כי אם בשובו מדרכו וחייה. ומאחר שקבלת עלך למות על קדוש השם בלב שלם, הרי זה ממש "וסר עונך וחטאתך תכפר". כמה גדולה כחה של התשובה.

הַמְשַׁחָה בְּפְרָשָׁה

בפרשת השבוע אנו מוצאים תנאי והבטחה. התנאי: שמירת המצוות. ההבטחה: לעם ישראל יהיה מעמד גבוה משל שאר העמים. "והיה אם שמוע תשמע בקול ה' אלהיך לשמור לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום, ונתת ה' אלהיך עליון על כל גויי הארץ". נכון, שהרבה פעמים אנו עושים תנאים עם אבא ואמא? ולפעמים גם עם אחינו ואחיותינו ולא עומדים במה שאמרנו? התורה באה ללמד אותנו, שעל מנת שנוכל לקבל את מה שאנו רוצים, לא מספיק שנאמר ונבטיח הבטחות, אלא שיש צורך לקיים הבטחות. רק כאשר אנו עומדים בתנאים, רק אז יש לנו את הברכה והשמחה בלב שמח.